

meget seriøst, og jeg har ikke i de godt 4 år, jeg har været minister, hørt nogen antydning fra vores eksperter, hvis holdninger og saglige baggrund ingen kan sætte spørgsmålstegn ved, af, at EU-samarbejdet ikke er meget lødigt og båret af nogle fine grundholdninger.

Det er ikke det samme som at sige, der ikke er konflikter og interessekonflikter, og det er ikke det samme som at sige, at progressive lande, som fru Gerner Nielsen udtrykte det, ikke skal holde sammen og prøve at bringe tingene så langt frem som muligt, men det er altså udtryk for, at det samarbejde mellem landenes eksperter omkring kemikalier – og det er jo det, det i realiteten drejer sig om – faktisk er en af succeshistorierne i EU-samarbejdet.

Når jeg alligevel brugte vendingen proportioner à la Sisyfos, når jeg prøver at beskrive det her, er det, fordi vi simpelt hen står over for et enormt antal af stoffer, og selv om vi kender det enkelte stofs egenskaber og har – havde jeg nær sagt – videnskabelig dokumentation for, at det ikke er farligt isoleret anvendt, så ved vi simpelt hen ikke nok om, hvordan stoffer virker sammen, når der er i tusindvis for ikke at sige i titusindvis af dem.

Hr. Hindrup Andersen var inde på spørgsmålet om det stærkt stigende antal allergi- og astmatilfælde navnlig hos børn og unge, som jo virkelig, når vi taler om livskvalitet, rummer en trussel ikke bare for børnene og de unge, men også for deres familier og deres omgivelser. Og der er for mig ingen tvivl om, at den kolossale vækst i antallet af disse tilfælde hænger sammen med det stigende kemikalietryk i vores omgivelser. Derfor er det en gigantisk opgave, men hvis ikke vi tager den på os, kan den ikke løses.

Og hr. Hindrup Andersen har ikke ret, når han siger, at vi bare skal handle nationalt og så håbe på, det smitter af i forholdet til andre lande. Vi skal gøre noget nationalt, og vi har vist vejen på en række områder, men vi skal først og fremmest gøre noget i samarbejde med andre lande, og dér har vi altså nogle af de mest progressive lande med i det europæiske samarbejde. Lad mig bare nævne Sverige, som jo på mange måder er foregangsland også sammenlignet med Danmark, når det drejer sig om kontrol med kemikalier. Vi har et fabelagtig godt samarbejde med svenskerne.

Der har været en diskussion om tidsfølgen af de forskellige planer. Jeg vil bare sige, at når vi med et meget bredt flertal har vedtaget dagsordenen – jeg forstår, at selv hr. Hindrup Ander-

sen har svært ved at finde saglige argumenter imod den bortset fra de to bogstaver E og U, men de to bogstaver kan i sig selv forklare meget, hvis man er fanatisk imod enhver form for samarbejde inden for den ramme – vil jeg inden udgangen af marts komme tilbage til Folketinget og fortælle konkret, hvilke initiativer jeg vil tage på baggrund af den debat, der har fulgt på Miljøstyrelsens udspil.

Min næstsidste bemærkning skal være, at EU-samarbejdet ikke står i modsætning til det globale samarbejde. Faktisk er enighed EU-landene imellem ofte en forudsætning for, at det lykkes at komme igennem med noget globalt.

Hvis det lykkes at komme igennem med en forbudsliste af POP'er – altså disse svært nedbrydelige organiske stoffer, som opkoncentrerer, og som det næsten er umuligt at værgе sig imod i fødekæden, medmindre man simpelt hen udfaser dem og forbyder dem – hvis det lykkes at komme igennem en sådan konvention, er det en interessant forhistorie.

Det startede med et par nordiske lande, hvoraf Danmark var et. Så blev det til alle nordiske lande. Derefter blev det til en fælles holdning i hvert fald i størstedelen af EU. Så blev det i en dialog mellem Norden, Europa og USA til en vestlig fælles holdning. Og der er god grund til at antage, at når vi nu fortsætter forhandlingerne i UNEP, lykkes det at komme igennem med den første effektive globale konvention om udfasning af nogle af de værste stoffer, vi har.

Og hvor vi også kommer op imod nogle meget stærke argumenter fra udviklingslandenes side, som man ikke skal undervurdere. Selv i forhold til stoffer som DDT er der jo mange udviklingslande, der siger, at til malariabekæmpelse og sådan noget må vi i en afvejning foretrække dette frygtelige og svært nedbrydelige giftstof, frem for at malariasygdommen breder sig.

Så vi kommer ud for en vældig hård diskussion, men havde der ikke været den løftestang, som hedder EU, er det min vurdering – jeg kan tage fejl – at det havde været svært at komme igennem.

Til sidst vil jeg gerne sige om industrien, at man skal være varsom med at generalisere i forhold til industrien. Vi har i hvert fald erfaring for, at den danske kemiske industri er endog særdeles nøjeregnende, når det drejer sig om de miljømæssige aspekter. Når vi taler om problemer i forhold til industrien, er det som oftest ikke den kemiske industri, vi taler om. Der er en